

MÁGYAR KÜRIR.

Nr. 3.

Indult Bétsből, Pénteken, Július' 8-dikán, 1831.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsege méltóztatott Seitz Jó'sef penzionált Májor Urat Magyar Nemességgel, a' taksák elengedése mellett, kegyelmesen megojándékozni.

Béts Jul. 5 kén. A' közelebb mult Június hónapnak második felében történt, hogy a' Mármarosból kiindult sószállító szálakon Tisza Ujlakon, Ugotsa Vármegyében, egynehányan meghaltak, a' kiknek nyavalyájok a' veszedelmes Cholerahoz hasonló neműnek látszott.

Ez a' történet mindjárt eleinte a' legnagyobb figyelemre és szélerányos elene való intézetek tételére gerjesztette a' helybeli Tisztviselőket, annyival inkább, mivel a' Mármarosi lakosok, a' mint tudva van, sokféle adás és vevésbeli egybekötetésben vagynak a' Kolumbari kerületével Galitzianak, a' hova a' Cholera már kiterjedett.

Midőn pedig Jun. 25 dikén Csetfalván is Beregh Vármegyében egy Szálás és egy paraszt, a' ki a' szálakon mint ör szolgálatot tett, továbbá Tárkányhoz közel Zemplén Vármegyében két faluban 25 és 26 ikban három ember, a' kiknek a' Szálásokkal dolgok volt, végre ugyantsak 25, és 26-dikban Tokajban is (Zemplén Várm.) heten, a' kik a' mint mondják, a' Szálásokkal közösülésben voltak, egymásután hirtelen meghal-

tak; jónak találta Ő Ts. K. Fő Hertzegése az Ország Nádora, kinek igazgatósa alatt Magyar Országban az egészre ügyelő Biztosság áll, a' helybeli Tisztviselőségnek noha mindjárt és szélerányosan munkába vett rendeléseit még más's kiterjedőbb rendszabásokkal is segíteni.

Azt parantsolta tehát Ő Ts. K. Fő Hertzegése, minekutánna a' megese helybeli elzárásokon kívül, Mármaros, Ugotsa és Beregh Vármegyék is Magyar Ország többi részétől tulajdon Kordon által elkerítették, 's a' Tisza, folyása mentében, egészen Szolnokig szükséges vigyázat alá tétetett; hogy minden esetre Magyar Orzágnak az a' része is elzárattassék, mellyet a' Tisza folytában Tisza Ujlaktól fogva Szolnokig a' Szálások veszedelemmel fenyegethetnének.

Ehez képest azt rendelte Ő Ts. K. Fő Hertzegése, hogy Kordon vonattassék, melly Erdélyországnál kezdődvén a' Berettyó mentében a' Tiszaig 's onnan a' Zagyva és Torna folytában Egeren, Miskoltzon keresztül a' Hernád mellett Kassán és Eperjesen keresztül Galitzia határanál Zobróig kiterjesztessék.

Az egészre ügyelő Udvari Biztosság tehát azt rendelte, hogy mind addig, mig Magyar Orzágra nézve a' meghatározott batorságos járás kelést tárgya-

zó intézetek teljes gyakorlásban nem lesznek, és az egészségről szóló törvényes útlevelek (paszszusok) kiadása a' gyanús helyekről jövő személyekre portekákra és vagyonokra nézve elintéztetnék; minden közösülés Morvaország, Ausztria, Stájerország és Karniolia határánál Magyar Országgal szoros vigyázat alá vetessék, és csak az előrevigyázási rendszabások teljesítése mellett, mellyek közé tartozik a' Magyar Országból jövő 's a' nevezett tartományokba útasított leve-

leknek a' kiszabott mód szerint leendő megtisztítása is, engedjék meg.

Az egészségre ügyelő Galitziai Biztosság így adja elő a' Cholera pusztításait azokban a' Kerületekben, a' hova az elhatott, úgymint a' Kerületekből béküldött hivatalos tudósítások szerint Jun. 18 dikiáig, a' Katonai tisztségektől Jun. 21 dikiéig Lemberg városából pedig Jun. 27-dikiéig a' nyavalya kiütésétől fogva a' múlt télen:

A' Kerület neve	Ennyi Helységekben ragadott el.	A' betegek száma.	Ezek közzül		Még orvosias alatt vagynak:	
			meggyógyultak:	meghaltak:		
Czortkov	188	15890	9882	4806	1202	
Tarnopol	72	5233	2296	2296	752	
Zloczow	33	6275	3468	2344	462	
Kolomea	32	2516	1290	985	241	
Stry	10	247	152	67	28	
Brzezan	8	1001	593	288	120	
Sambor	1	1	1	—	—	
Rzeszow	1	9	3	5	1	
Zolkiew	2	161	17	142	2	
Stanislau	10	968	569	299	100	
Bukowina	11	709	432	250	27	
Lemberg, Fővárosban	—	2816	632	1598	786	
Öszveséggel		—	35825	19224	12880	3721
A' Katonaságnál		—	1129	451	476	222
Mindössze a' Polgárok és Katonák között		—	36954	19655	13356	3943

Lengyel Ország.

Varsó Jun. 27-kén. Az a' lovassegreg, mellyet General Toll kiküldött Plock, Vyszogrod és Dobrzn városokon keresztül a' Visztula mellé, csak 1200 emberből állott; és a' mint

látszik csak arra való volt, hogy ama környéknek fellármázása által Skrzyncki figyelmét magára vonja, az alatt míg az Orosz tábor General Kreutz seregével egyesül. Az a' híre, hogy General-Adjutans Gróf Orloff cugyan az

ki Feldm. Diebitsnek a' Kommandó elvételeit megvitte) elutazásakor Feldm. Diebitsnek hirtelen halála után azt a' parantsolatot hagyta hátra, hogy Gen. Toll addig semmi nagyba ne kezdjen, míg Pétervárból hozzája új parantsolatok nem érkeznek. — Az új fővezér Gróf Paskevics Burkus Országban keresztül eljött az Orosz táborhoz. Az Oroszok hátra felé vonulnak, és a' Narev vizén a' tábornak nagy része általszállott. Utjokat, a' mint halljuk, Bialystock felé Litvániába veszik, és a' hátók megelt lévő lengyel seregek ellen akarnak dolgozni. Skrzynicki a' lengyel táborral kíséri őket.

Országkövet Szaniecki Ur javallatja elfogadtatott; melly szerint az egész ország, kútsinje nagyja, minden kivétel nélkül köteles felkelni és fegyvert ragadni; kiki tetszése szerint választ fegyvert magának; a' földes Urak és Városok bírái személy szerint vezérlik a' parasztokat és a' Városok lakosait; kaszával, fejszével, vasvillával vagy a' mivel lehet felfegyverkeztetve. A' vénak, gyermekek és aszszonyok otthon maradnak: a' többi nép pedig, eleséget vévén magához szekerekkel kimégyen az ellenségnek eleibe. A' Krakkoi Vajdaság bémégyen a' Sandomiri Vajdaságba és ketten egyesülve a' Lubliniba; hasonlóan induljanak a' Kalisiak a' Plockiakkal és Masovia kkal egyesülvén a' Podlachiai és Augustovai Vajdaságokba; és ekképpen a' línea-katonaságnak oldala mellett szorítsák az ellenséget kijebb kijebb, és vagy környülvévén mindenfelől elpusztítsák és levágják vagy — ha hátrál az ellenség — üzzék Vajdaságból Vajdaságba régi Lengyel Országban legszékeő határáig. A' Sidóság ha hasonló tüzzel és elszánással fegyvert fog apraja nagyja; polgári jussokat vagy külön privilegiumokat fog kapni. A' pa-

rasztság megnyeri a' saját földet. — Ennek következésében az Igazgatóságok kiadta a' parantsolatot, hogy minden fegyverfogható férfiak 17 és 50 esztendők között felkeljenek, és magokhoz 8 napra eleséget vévén, előálljanak. Egy másik végzése az Igazgatóságoknak minden aranyat és ezüstöt minden féle Hitűeknek templomaiból az egész Országban, elfoglal az Ország számára. — Erre az utolsó elkeseredett megerölködésre annyival nagyobb szüksége vagon a' Lengyel Nemzetnek, mivel az ellenséget kiverni — ha valamikor — csak most lehetséges minekelötte az Asiából tóduló és a' mint halljuk nagyon siető új hadak az Oroszokhoz megérkezhetnének.

A' Varsói Statu s Ujság Jun. 27-kéről a' következő különböző haditudósításokat közli:

D) General Gielgud egy külön lengyel tábornak vezére a' Nemzeti Igazgatóságokhoz. — Suwalki Jun. 1 napján. „A' Generalissimus parantsolatjára Máj. 25-kén elhagytam Lomzát, és mentem Staviski, Szcuczyn, és Grajewo helységeknek. Ez utolsó városban Oberster Sierakovski seregének egy osztályja vélem egyesült. Onnet kiindulván, üttem az ellenséget Rayrod felé és Maj. 29-kén utolértem 8000 emberét 16 ágyúkkal Gen. Sacken Kommandója alatt; és a' város előtt fekvő előseregét egyszeriben megtámadtam. Az ellenség, kiszorulván ezen fekvéséből, a' városba vette be magát, melly több több különböző pontokon sántzokkal volt megerősítve; de a' vitéz lengyel katonák onnet is kiverték. A' hartz 8 órákig tartott. Katonáink vitézül hartzoltak, és minden regimenteknek, kik e' tsatában jelenvoltak, a' legnagyobb dítseretet tartozom megadni. Teljes győzedelmet vettünk; az ellenség az elesteken kívül csak között egy Oberster és

több Stabisztek) 1200 foglyokat veszített. A' mi veszteségünk nem mégyen egészen 200 ra de nagyon fájlaljuk Major Gr. Mycielski nek elesét, ki midőn Svadronját az ellenségre vinné, egy pisztoly golyóbistól találtatván, életét a' ditsőség mezején végezte. — Az ellenség innét sietve futott előttünk a' Kauenbe vivő úton. Meg kell említenem, hogy a' Maj. 29-iki ütközetben az új regementek ditsően megkülömböztették magokat. A' környűl állásos tudósítás késedelem nélkül meg fog küldtetni a' Nemzeti Igazgatósékhöz.“

II) Ugyanazon Generál az Igazgatósékhöz. — „Gielgudisken Jun. 6-kán. Nem lévén benne bizonyos, hogy valjon eljutott e' az Igazgatósékhöz és a' Generalissimushoz a' Raygródnál Maj. 29 kén vett győzelemlről írott tudósításom; használok a' mai alkalmatosságot annak ismétleni megírására“ — Itt következik a' feljebbi levél tsak nem ugyan azon szókkal, és azután e' van: „En az ellenséget a' győzelem után Kauen felé kergetém, ő pedig felgyűjtván a' hídát e' város mellett, a' Vilia vize mentében tovább hátrált Vilna felé. Seregeim éppen most szállanak által a' Niemen vizén Alsó Gielgudiskennél. — A' Szamogitiai Felkelésről felette kedvezők a' tudósítások, mellyeket néhány napoktól fogva az onnan jövőktől veszek. Hasonlóak a' Litvaniából jövők is, mellyeket mint másolatját Gen. Chlapovski levelének, az Igazgatósékhöz ezenel megküldeni szerentsém vagyok.“

III) General Chlapovski General Dembinskihez. — „Poverdovnia (Orány mellett, Mereczől 3 mföldnyire) Jun. 4-kén. Megértvén Maj. 31-ben, hogy General Ur Suvalkiból útban vagyok Kauen felé, imé sietek részemről tudósítást küldeni az én mozdulatimról. En minekutánna azt az Orosz

Bataillont, melly a' Bialoveczi erdő-ségben útamot elakarta állani, széljelvettem és egy ágyút tőle elvettem, mentem Slonimba, honnét az ellenség magát egészen hátra húzta. Slonimból balra fordultam, és a' Niemen vizén Martynál keresztül menvén, egyenesen Lidának vettem útamot, hol két Orosz Kompániát fogságba ejtettem, 2 ágyút nyertem, és azonkívül 1200 darab puskák estek kezembe. Reménylem, hogy ezeket (a' fegyvereket) a' Szamogitusoknak kezébe juttathatom, kiknek egy tsapatját az Oroszok tegnap előtt, 3 mföldnyire innét megverték és lefegyverkezették. Az Oroszok, kik őket megverték, azt vélvén, hogy én üzőbe veszem őket, hátra vonultak Trockiba. Reménylem 2 nap alatt utól érem őket, és egyszersmind azoknak, kiket General Ur üldöz, útját elvághatom. Tudósítson azért az Ur minél előbb mozdulatairól. Itt minden ég a' határtalan kívánságtól, hogy hazájáért magát feláldozhassa; mindenütt készek az emberek felkelni. Generál Tyszkievicz és Soltán Adám velem vagynak. Grotovski elesett, és az én Adjutánsom Potvorovski egy ágyú golyóbistól keményen megsebesített.“

IV) Generalissimus Skrzyniecki a' Nemzeti Igazgatósékhöz. — „Varsó Jun. 24-kén. A' nemzeti tábor az ellenség ellen Jun. 14-kén egy megtámadó mozdulatot teve a' Lublini és Podlachiai Vajdaságokba, főképpen abból a' tzélből, hogy Gen. Rüdigernek Lublin környékén táborozó Seregét elpusztítsa. — 15 ikben a' főhadiszállás Sienizaban volt, hol én a' tartalékse-
regekkel megállottam, hogy egyrészt Jankovski és Rybinski Generaloknak Expeditioját fedezzem, más részről az Orosz főtáborral (ha jöni talána) Varsónak ez oldala felől szembeszálljak. — General Rybinski Vodynie és Do-

manico helységekben keresztül előnyomult, és 18-ikban elfoglalta Zbuczyn és Siedlce városokat, hol rakott élel-
tárak estek kezébe. Az ellenség olly nagy hamarsággal hátra vonta magát túl a Bugra, hogy megtámadni nem lehetett; azomban Gen. Rybinski az ellenségnek üzését nagyon meszsire nem is merhette, nehogy táborunknak többi részétől meszsze eltávozzék. — General Jankovskinak parantsolatja volt, hogy Gen. Milbergnek gyalog osztályjával, Gen. Turnonak lovas osztályjával és Gen. Romarionak külön seregével, a Lublini Vajdaságba bényomulván ezzel a nagyobb hadierővel Gen. Rüdiger táborát támadja meg és verje meg. 18-ikban elfoglalta Gen. Jankovski Luckovot, elszélesztette az ott lévő Kozák tsapatot, és egy rakott tárat sákmányul nyert. Ugyan az napon megtudja Gen. Jankovski Golevbe érkezésekor, hogy az ellenség Lysobykinál általment a Vieprz jobb partjára. Attól tartván, hogy az ellenség elsikamik előle, megosztotta seregét több apró tsapatokra és azokat Kockba, Anapolba, Rudaba, és Serokomlába küldötte. General Turno, mintegy 5000 emberrel és 8 ágyúkkal, Serokowlába volt küldve Lysobyki felé; ki is ott az ellenséget már 19-ikben hajnalban 5 órakor utolérte, és abban a bizodalomban hogy Gen. Jankovski az öszvebeszélés szerént egész erejével segítségére fog sietni — minden tétovázás nélkül megtámadta. Azomban segítség néki részünkről nem ment; az ellenség pedig minden erejét öszvevonta. General Turno kéntelen volt Gen. Rüdigernek egész táborával 6 órákig vívni, melly hartz mind néki mind katonáinak a legnagyobb ditsőségére válik. A hartz délelőtti 9 órakor végződött; a midön General Turnohoz parantsolat

ment, hogy a Isatapiatzról, melly még akkor is övé volt, vonja hátra magát Czarnaba. — General Turno vesztésege ebben a ditsőséges hartzban 270 emberre mégyen holtakban és sebesekben, ez utolsók között 6 tiszték vagynak. Azonkivül az ellenség tsapatjai, kik General Jankovskinak szerteséljel fekvő osztályjai közzé betsaptak, két Adjutánsait és Butrim Májort elfogták, sákmányul nyertek néhány szekereket és egy Regiment-kaszszáját, melly minden kíséret nélkül hagyattatott. A tsatavégződésekor, déltájban, General Jankovskinak minden seregei Gutovkavola mellett valának egybe gyűjtve; ugyan azon időben Gen. Rüdiger Przytochnánál concentrálta hadait. General Jankovski megindult vissza Varsó felé; és General Rüdiger hasonlóan hátra tért. — Jankovski és Butovskki Generálok ezért a magokviseletéért hadiszék elébe fognak állittatni. Ez utolsónak az a vétsége, hogy ő a tsatakör legközelebb állván seregével General Turnohoz, annak segítségére nem sietett. — Skrzynecki.

A Varsói Ujság írja: „General Jankovski példatlan viselete közönséges tárgya a beszédnek Varsóban; sokan hazaárulással vádolják. Midön Gen. Bukovskinak mutatták, hogy az ellenséges lovasságnak Svadronjai mintegy 2 Verstnyi távolságra viszik egy lengyel regimentnek kaszszáját és szekereit; a katonák nagy buzdulással kiáltották: „Előre! Előre! mi visszaveszünk mindent, s mellé az Oroszokét is!“ De General Bukovski arra azt felelte „Nékem nints reá parantsolatom.“ — Ez a dolog 25-ikben az Országgyűlésen is előfordult, és a Generalissimushoz követtséget küldöttek ki az ítélet kimondásának siettetésére. Az ítéelő hadiszéknek előlője General Malachovski Kazimir.

Ugyan ezen történetről egy főbb rangú haditiszt, abból a seregből melyet General Jankovski Kommandírozott, így ír (a' Varsói Status Ujságban): „A' mi Expeditionk, mellynek olly fenyés következése lehetett volna, szomorúsággal és bosszszankodással tölti meg lelkünket. Tellyes örömmel és reménységgel, hogy General Rüdiger megverhetjük, sietünk Rockba. Utközben Stoczeken általveszi szerentsétségünkre Gen. Jankovski a' Kommandót. Mi a' Vieprz vizén keresztül akartunk menni, hogy Rüdigert megtalálhassuk és nagy erővel környül kerítessük; de íme, nem tudjuk mi tzelből, hirtelen maga jö előnkbe. A' Sero Komlánál Major Kaminski által elfogott katonáktól megtudván a' Generál, hogy az ellenség Lysobykinál 9000 gyalogokkal 3000 lovasokkal és 10 ágyúkkal a' Vieprz vizén keresztül ment; mindjárt haditanást tartat, mellyben Major Breza tanátsa szerént elvégezik, hogy General Turno támadja meg szemközt az ellenséget és Generál Jankovski mindjárt az első ágyúlövésre siessen neki segítségére; Gen. Romarino a' bal szárnyra és Gen. Bukovski a' jobb szárnyra üssön reá. Ekképpen az ellenség; kevés órák alatt, tönkre lett volna téve, még akkor is, ha seregének tartalékját magához vonta volna; mert nekünk nem tsak számosabb erőnk volt az övénel, hanem katonáink is vitézbbek az övénel, a' mint azt General Turno megbizonyította. De ez az egész Combinatio, mellynek kivitelét Gen. Jankovski magának tartotta — semmivé leve. Turno magát jó lélekkel a' végzett plánumhoz tartván, megtámadja hevesen a' háromszorta erősebb ellenséget és várván három részről is a' segítséget, a' legrettenetesebb tűzben állhatatosan helyt áll. Részünkről egyetlen egy gyalog rege-

ment, a' 5 ik Vadász regiment igazán hősi bátorsággal ellentáll az egész elleneséges gyalogságnak 6 tellyes órákig — míg az alatt Gen. Jankovski és Gen. Bukovski, kiváltképpen ez utolsó ki 16 Svadronnal és néhány ágyúkkal közel szomszédságban állott, tőkélletes vesztéglésben hivalkodtak. De a' mi több; míg a' hartz folya, megindúl az ellenség utó-serege Gen. Jankovski és Bukovski seregei között és közel hozzájuk a' Kaszszát, szekeret, 's podgyaszt elfogja, sőt elfogják még Adjutánsait is. General Turno, ki mint igaz lengyelt illet; vitézül és nemesen viselte magát, rettenhetetlenül hartzolt, jóllehet segítség nélkül hagyattatott — parantsolatot kap végre, hogy húzza hátra magát; Gen. Romarino, ki néki éppen segítségére útban volt, hasonlóan. A' mi pedig az Egészet megkoronázza ez, a' hátra induláskor 300 lovas hátra hagynak Rockban, mintha azokat egyenesen áldozatul akarnák hátrahagyni, mert egy lovas és egy gyalog regiment 2 ágyúkkal környülvette őket, és tsak különös szerentse, hogy az Oroszoknak bámulására vesztéség nélkül ki tudtak szabadulni. General Rüdiger igazán nem fog magához jöhetni a' tsudálkozásból, hogy ő három oldalról nagy erővel környülkerítve, háta megett víz és motsár — még is hátra tudta magát vonni és a' romlást elkerülni. Az egész tábor zúg a' méreg és bosszszankodás miatt. Ez a' legelső példája egy ilyen nyomorúlt Operationnak ebben a' háborúban, én nem tudom mivel fogják ama két Urak magokat mentetni.“

A' Varsói Status Ujság közli azt a' Proclamatiot, mellyet General Gróf Toll Jun. 11-kén Pultuskból a' Lengyelekhez bortsátott. Így hangzik: „Lengyel Orzágnak Polgárjai! Minekutánna a' győzedelmes Orosz tábor

Sieravski, Dvernicki és Chrzanovski seregeit semmivé tette, és az ennyi sok veszteség által meggyengült pártos tábornak Ostrolenkánál a' halálos tsapást megadta; közelít örökségtekhez, hogy a' tsendes lakosokat megtalmozza az erőszakos requisitióktól és katonaszedésektől, mellyekkel a' pártütésnek Vezérei benneteket elpusztítanak, hogy zabolátlan plánumaikat gyamolítsák. — A' ti sorsotok tehát önn magatoktól függ. Ha tsendesen maradtok házaitekben, és kész pénzért a' hadiszükségeket a' mennyire lehet könnyítitek; akkor bizonyos tinétek minden jó, a' mit törvényes Monarchátok az Ö Nyilatkoztatásában; és Feldmarsal Diebits-Sabalkanski az ő Proclamatiojában tinétek hirdetett; ellenkező esetben pedig hanyakasságokban megátalkodva maradtok, felkeltek és a' Pártosok Requisitioninak eleget teszték, magatok vonjátok fejetekre a' haborúnak minden nyomorúságait és a' töle elválhatatlan pusztulást. — Éppen most jönnek a' hírek, hogy a' számtalan veszteségnek kipóllására, új katonaszedést akarnak vetni reátok. En tehát tinétek a' következőt adom tudtótokra: Ezerenként hullottak el az ártatlan áldozatok a' kardnak élé alatt; sokan rabságban élnek hazájoktól messze földeken; ezerenként vagynak megfosztva a' familiák utolsó gyamoloktól, és egy darab kenyerek sem lévén átkozzák a' boldogtalan pártütésnek pillantatját. Vessétek le szemétekről a' takarót, hajítsátok el Ujságleveleiteket, kik győzedelmeket hirdetnek, mellyek soha nem történtek, és győződjetek meg felőle, hogy hazátoknak boldogsága tsupán a' haborúnak minél hamarebbi elvégződésében, és törvényes Monarchátoknak nagy lelkűségében feketik.“

Ugyan azon Ujságlevél a' Litvá-

niai dolgokról a' következő tudósítást közli: „Kaue n Jun. 16-kán. A' mi három hajdani Litvániai kerületeinkben egy Orosz tisztviselő sints többé. Kaue n Város a' egy hét óta az Insurgenseknek kezében van, és ma reggel jelenti egy kereskedő levél, hogy a' Niemen tulsó partjától; az a' tudósítás érkezett, hogy az Insurgensek Oginski alatt Vilna városát megvették, és 4000 foglyok estek Oginski kezébe. Az Insurrectio Vilnából tovább hatott Düna burg felé.

Ellenben a' Burkus Status Ujság így ír: „Litvániai határszél Jun. 25-kén. Az Insurgenseknek mozdulatairól, túl a' Memelről nagyon bizonytalanok és különbözők a' tudósítások; de annyi világos belőlök, hogy az Insurgenseknek nem igen jól megyen dolga. Nevezetesen Szavleban, hol őket Kalinovski vezérlette nagy veszteséget szenvedtek. Abból a' városkából őket, 6000 Oroszok Gen. Schirman és Oberster Bartholomejeff vezérlese alatt, négyszer vertek vissza egymás után. Az Orosz Artilleria ez alkalmatossággal igen derékul dolgozott, úgy hogy az Insurgensek többet vesztek 2000 embernél holtakban és sebeseben. Attól az időtől fogva az Oroszok erősen besántolták magokat Szavleban, és ezt a' pontot az Insurgensek ellenuolsó szükségig akarják oltalmazni, — Még roszzabbul ütött ki a' Vilna ellen tett próba, mert egy felől Chlapovski másfelől Gielgud lengyel Generálok megverettettek és hátranyomattattak. Az elsőbbnek 15000 ből álló seregét General Gróf Tolstoy úgy megverte, hogy alig maradt meg belőle egynehány ezer. General Gielgud, ki már közel járt Vilnához, az oda öszvegyűjtött Orosz Seregektől hasonlóan hátranyomattatott, és visszatért Kaydanyba.

T ö r ö k O r s z á g.

Konstántzinápoly Jun. 10-dikén. A' folyó hónap első napjaiban egy különös történet, a' millyen száz 's több esztendőök óta nem történt, álmélkodásra és mindenféle gyanakodásra 's hírek terjesztésére indította ezen fővárosnak mind muzulmán mind keresztyén lakosait. Ez abban állott, hogy **Mahmud Szultán Jun. 3-dikán** a' Marmora tengerre kiindult hajóssereggel együtt elvezett. A' Nagy Úr arra a' Scheref Resan nevű fregátra ült, a' melly két esztendővel ez előtt Halil Basát és Suleiman Nedschib mostani Reis Effendit vitte volt Odessába, midőn ők Sz. Pétervárába küldettek. A' fregát Európai ízléssel vala felkészítve és azon Halil Basa Fő Admiral több Nagyokkal együtt voltak a' Tsászárság kíséretében; egy más Austriai bérelt hajón pedig a' nevezetes Örmény pénzváltó és pénzverésre ügyelő főtiszt Kaszas Aretin követte a' Tsászárt több drágakő árosokkal és aranyművesekkel. A' hajós sereg Jun. 4-dikén már Gallipoli-nál volt, a' honnan a' Nagy Úr Drinápolyba szándékozott menni (a' hova Jun. 14-dikén el is érkezett). Úgy beszélnek, hogy ősz felé még más tengeri utat is szándékozik a' Szultán tenni, de er-

ről valamint a' kiindult hajóssereg tüzéről is semmi bizonyost nem tudhatni.

Minnek előtte a' Nagy Úr elindult volna a' tengerre Maj. 28-dikán nagy vendégséget adott, mellyre minden Török Ministerek hivatalosak voltak. A' vendégség helyéül Kis Asiában Skutari mellett egy kies rét vala kiválasztva, a' hol a' midőn a' Ministerek vígan mulatnának véletlenül a' Szultán meglepte őket. A' mulatság egészen az Európaiak módja szerént vala elintézve; voltak t. i. ott frantzia mesterséges lovaglók, kötelen tántzolók; a' levegőbe Mongolfier módra felszállók 's a' t.

A' fő városban tsendesség és jó egészség uralkodik. Smyrnában ellenben a' pestisben már sokan meghaltak; de annak tovább terjedése minden módon hátráltatik a' foganatos rendelések által.

A' pénz folyamata Július 7-dikén;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	787/8
Az 1820-béli sorsosok,	—
Az 1821-béli hasonlók,	113 1/4
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji,	38 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek	992 3/4 for. ton Conv. Pénzben.

Ezen Újságlevélnek tisztelt Új-Olvassóihoz!

Résön jöven kezünkhöz nagy része az Újságrendelő leveleknek, nem tudhattuk előre a' nyomtatványok számát meghatározni; és ámbár az első árkusból minden esetre felesleg is nyomtattattunk; mégis úgy elfogyott, hogy kéntelenek vagyunk azt újra nyomtattatni. A' kiknek tehát Erdemes Új Olvassóink közül a' mai postával tsak a' 2-dik és 3-dik számú Újságot küldjük; a' jövő posta napon az első árkust is meg fogjuk küldeni.

Szerkesztető és Kiadó **Márton József**, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)